

Hrastovec ni "samo" zavod

Tistega dne, ko so tam gori na gradu stanovalci skupaj s študenti praznovali prvi april, se je na pohod po okolici podal tudi labodji par

Kljub vse večjemu sprejemanju drugačnosti in pripravljenosti ljudi, da stopijo v korak s tistimi, ki so leta dolgo komaj kdaj pokukali iz za zidov hrastovskega in njemu podobnih zavodov, je običajno treba še veliko volje in moči za tisti odločilni korak. K ljudem, ki so v petek praznovali prvi april in se veselili drobnih stiskov rok in besed, ki jih je bilo včasih težko razmeti, a so vendarle tako zelo božajoče odmevale od starih grajskih zidov.

Že pot tja gor pa je lahko dogodek, ki človeka osreči; tako sta se tistega dne ob cesti, le streljaj od tiste, po kateri drvi promet od slovenske zahodne proti vzhodni meji, sprehajala laboda in se ogledovala v jezerski vodi. Pozibavajoči se čoln na njeni gladini daje slutiti, da semkaj še prihajajo tisti, ki uživajo v naravi. In če se zapeljete še po stranskih cestah od Hrastovca proti Voličini, po poteh torej, koder sta svoje dni hodila mladi hrastovski grof Friderik in Agata z gradiča Štralek, potem boste naleteli še na gozd, kjer je najti drevesa in mesta, ki, vedo povedati domačini, imajo prav posebno zdravilno moč.

Foto: Slavica Pičerko Peklar

V Hrastovec vodijo poti ljudi, ki podirajo meje drugačnosti, ob tem pa naletijo tudi na temu podobne prizore iz "vsakdanjega življenja".

Slavica Pičerko Peklar